

Milí bratři a sestry,

vždy, když píšeš dopis k novému roku, říkám si, že ideální by bylo, kdyby to byl dopis poslední, protože do konce roku přijde Pán Ježíš. Protože se to ale zatím nestalo, usedám opět k počítači a dívám se s vděčností zpět na rok právě končící a s nadějí na ten, který přichází.

Bůh opět projevils svou dobrotu ke mně osobně, k mé rodině, ke sboru i k naší zemi. I v osobně těžkých chvílích (a jednou z nich pro mě bylo úmrtí mé maminky) byl se mnou. To neznamena, že jsem mu vždy rozuměl, ale vždy jsem k Němu mohl přijít a mluvit s Ním o svých radostech i bolestech. Sbor prožil pokojný rok, viděl jsem lidi z různých generací, kteří se k Bohu přiblížili. Viděl jsem, že milující Boha mohou zakoušet, že jim všechny věci napomáhají k dobrému. Naše země zažívala Boží přízeň, kdy nás nezasáhl terorismus, výrazné přírodní ani jiné katastrofy. Zažíváme v dějinách nesrovnatelnou hojnost. Žádná okolnost nám nemůže zabránit Boha hledat a sloužit Mu.

Konec roku je také vhodná příležitost k osobnímu hodnocení. Jak se nám dařilo chodit ve světle s Bohem i se svými bližními? Na kolik jsme byli světlem, které je vidět zdaleka? Nakolik se v našem životě projevovaly sborové hodnoty a nakolik jsme spolupracovali v synergii s naším Pánem?

V roce 2015 jsem dal výzvu, aby se každý člen sboru rozhodl přečíst Bibli alespoň jednou za tři roky. Pokud jsi v lednu 2015 začal, měl bys v prosinci 2017 končit. Nejde o výkon, ale pokud někoho milujeme, tak nás zajímá, co říká. Bible má moc měnit životy, protože je to Boží slovo. Děkuji všem, kteří jste se k této výzvě připojili a Boží slovo jednou nebo i vícekrát přečetli. Vy, kteří jste to neudělali, zvažte prosím proč. Proč nemáte svobodu připojit se ke společné výzvě a proč pro vás není to, co Bůh říká, tak důležité. Myslím, že čeká na setkání s každým z nás.

Před sborovým výročním shromážděním jsem přemýšlel o tom, co je před námi. Nepřijal jsem nějaké přímé prorocké slovo, ale napadly mne čtyři věci, na které se můžeme zaměřit.

Kéž je rok 2018 rokem osobního růstu. Ať jsi nově uvěřivší, nebo s Bohem chodíš padesát let, nejsi na konci. Osobně chci Pána více poznat a více se Mu podobat. Nechci zůstat stejný a povzbuzuji i tebe – Bůh s tebou neskončil a můžeš Mu být blíž.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy budeme čerpat z dědictví, které od Boha máme. Jako sbor jsme dostali spoustu darů, mohli jsme vyslat služebníky, darovat finance, mnozí čerpají z našeho učení a praxe. Držme toto dědictví nikoli jako náboženský relikv, ale jako živé Boží dílo a budme na něj hrdí. Skutečně jsem hrdý na náš sbor, na mnohé z vás a i na ty, kteří ze sboru vyšli sloužit jinam. Jsme částí Těla Kristova a každý z nás je důležitým údem tohoto Těla.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy se dobře připravíme a reagujeme na různé společenské a možná i právní tlaky. Hodnoty naší společnosti se víc a více vzdalují biblickým hodnotám. Nemáme na to rezignovat, ale máme tvář v tvář temnotě přinášet evangelium, naději a pokoj. Ve tmě je světlo více vidět. Současně tma se snaží světlo uhasit. Kéž reagujeme na proměňující se svět Božím způsobem a s odvahou bez ohledu na cenu, kterou možná budeme muset platit.

Kéž je rok 2018 rokem, kdy se obrátí více lidí. Raduji se z každého, kdo má zájem o evangelium a účastní se různých sborových akcí. Ale to není náš cíl. Naším cílem je obrácení lidí ke Kristu. Nevzdávám výhled na to, že jich bude přibývat.

I letos si přeji, aby Pán přišel. Kéž žijeme tak, jako by měl přijít zítra, a současně jako by měl přijít ještě za dlouhou dobu. Nevíme, kdy přijde, ale víme, že přijde, a že to bude brzy.

Kéž vás radost, pokoj a očekávání Boží blízkosti v roce 2018 neopustí ani na okamžik.

Prosinec 2017

Lubomír Ondráček